

47. Kościół we Wsoli

Pierwsze informacje o Wsoli pochodzą z kronik Jana Długosza, który wspomina, że w 1440 roku we Wsoli znajdował się drewniany kościół pod wezwaniem św.

Bartłomieja. Właścicielami Wsoli byli Kochanowscy, krewni Jana z Czarnolasu, zaś kościół był przez pewien okres własnością arian.

Dewastacja kościoła

nastąpiła w XVI wieku

Kolejny kościół został wzniesiony przez właściciela Piastowa i Wsoli-Krzysztofa Siemińskiego w 1629 roku. Konsekracji tego kościoła również p.w. św. Bartłomieja dokonał w 1634 roku biskup krakowski Tomasz Oborski. Kościół ten był modrzewiowy, na podmurówce. Wewnątrz kościoła były cztery ołtarze. W głównym znajdował się obraz przedstawiający patrona parafii św. Bartłomieja.

Przez lata kościół zaczął popadać w ruinę i pomimo trwającej I wojny światowej parafianie i ówczesny proboszcz ks. Piotr Janaszewicz podjęli decyzję o budowie nowego, murowanego kościoła. Nowy kościół we Wsoli konsekrował w 1934 roku biskup sandomierski Włodzimierz Jasiński.

Obecny kościół we Wsoli wzniesiony jest z czerwonej cegły i jest mieszanką stylów: gotyckiego, barokowego i romańskiego. Kościół jest

trzynawowy. Na frontonie kościoła znajduje się 1 wieża. Wewnątrz kościoła polichromie ścienne Jerzego Hoppera i barokowe rzeźby. Kościół posiada wykonane przez Ignacego Karczewskiego w 1887 r. dziewięciogłosowe organy w stylu neoklasycystycznym. Organy wykonane są z drewna lakierowanego ze złożoną dekoracją snycerską. W ołtarzu głównym nad tabernakulum umiejscowiona jest rzeźbiona kula ziemiska. Unoszą się nad nią dwa anioły, które kierują swe dłonie w kierunku obrazu przedstawiającego Maryję. Powyżej znajduje się krzyż, a po bokach barokowe rzeźby świętych Piotra i Pawła.